

Vi riskerar livet för att roa publiken!

Anna och Jimmy från Skåne är luftakrobater och har hela världen som arbetsplats. I tio år har de varit ett par. Den dagen de får barn har de lovat att ta en paus från sitt livsfarliga jobb...

AV GÖRAN SVEDBERG FOTO: ERIK MÄRTENSSON

Det går ett sus genom publiken när Anna glider ner från Jimmys axlar för att till slut hamna hängande i hans fötter sex meter över marken.

Luftakrobaterna **Anna Netterlid**, 28, och **Jimmy Andersson**, 31, från Malmö har presenterat sig.

– Nej vi använder inte säkerhetslinor, säger Jimmy. På det sätt vi jobbar är det omöjligt. Vi skulle bara trassla in oss.

De ser inte ut som akrobatpar brukar med en stor, biffig man och en lätt, gracil kvinna. När de kommer släntrande efter showen på Stortorget i Malmö, med ansiktsmålningen fortfarande kvar, ser de mer ut som syskon.

– Ja, vi är faktiskt ungefär lika långa, väger nästan lika mycket och båda är starka, säger Anna.

VI MÖTTES PÅ ETT TRÄNINGSLÄGER

De är båda från Skåne, hon från Bjärred och han från Höllvik-en, två orter utanför Malmö.

Anna växte upp med pappa **Rune**, mamma **Eva** och storebror **Axel** som i dag är utbildad läkare.

– Vi var en sportig familj, berättar Anna inne på det kafé dit vi sökt oss undan kylan på torget. Axel tävlingsseglade och deltog bland annat i ett VM. Jag seglade också lite tillsammans med honom, men ägnade mig mest åt dans och gymnastik.

Under tiden hon gick i gymnasiet tränade hon hårt.

– I princip varje kväll, säger hon. Plus att jag pluggade förstås.

Anna blev så pass duktig att hon fick ställa upp i SM i trupp-gymnastik, fristående, matta och trampett.

Efter gymnasiet sökte hon sig till London.

– Jag kom in på Urdang Academy – en mycket känd skola för dansare, berättar Anna. Och jag erbjöds jobb innan jag avslutat utbildningen.

Då hade hon redan träffat Jimmy.

– Gymnastik och friidrott var stort i min familj också, berättar han. Både min mor **Ann-Britt** och pappa **Arnold** var aktiva liksom min syster **Charlotte**.

Så Jimmy blev också gymnast och nådde SM-nivå med hopp och trampett som favoritgrenar.

– Han är trefaldig svensk mästare, säger Anna.

Att sedan han och Anna stötte på varandra var kanske inte så underligt. Under en gymnastikfestival på Kanarieöarna slog det till.

– Man kan säga att vi fick ögonen på varandra, säger Anna. Jimmy var väldigt duktig.

JIMMY HOPPADE AV UTBILDNINGEN

Det var för tio år sedan och Jimmy var mitt uppe i sin utbildning till civilingenjör. Men att studera i Sverige och ha flickvännen i London var inte något som Jimmy kände sig bekväm med. När bara en termin återstod av hans utbildning hoppade han av och flyttade till Danmark för att lära sig mer om gymnastik och dans.

– Mina föräldrar var oroliga för mitt studieuppehåll, säger Jimmy med ett leende. Men jag vill vara med Anna och för att göra det var jag tvungen att inte bara kunna gymnastik utan även dans. Studierna tog jag tjänstledigt från.

Anna och Jimmy använder aldrig säkerhetslinor eller skyddsnet när de gör sina konstigheter högt ovanför scengolvet.

Anna hade alltså fått sitt första jobb redan innan hon var klar med sina studier i London.

– Ombord på ett kryssningsfartyg, berättar hon. Det gick mellan Hawaii, Alaska och Panamakanalen. Jag var en i gruppen som bestod av tolv dansare och sex sångare. I vår show ingick också en del akrobatik.

I DAG ÄR VI SHOWENS STJÄRNOR
En dag kom Jimmy och hälsade på ombord.

– Då hade vi ett snack och kom överens om att vi skulle försöka jobba tillsammans i fortsättningen, säger Anna.

Idén med att satsa på luftakrobatik föddes ombord på det fartyget.

– Vi träffade ett par amerikaner som jobbade med det och som gav oss en del tips.

Efter en tid av intensiv träning med koreografer från Las Vegas, Montreal, Paris och vid cirkuskolor i Sverige var de redo att bli showens huvudattraktion.

– Att stå längst fram på scen är stor skillnad mot att vara en av många i danstruppen, säger Jimmy. Speciellt på de här amerikanska kryssningsfartygen där hierarkien är hårt reglerad. Som medlem i dansgruppen bor man långt ner i fartyget och har fler regler att rätta sig efter. Som stjärna bor man bättre och får röra sig fritt över hela fartyget, gå på alla de fina restaurangerna och träffa passagerarna.

– Dessutom är det förstås bättre betalt, lägger han till.

Annas och Jimmys föreställning är långt ifrån riskfri. Därför satsar de hårt på förberedelserna.

– Vi tränar alla våra nummer länge innan det är dags att uppföra dem inför publik, fortsätter han. Och alltid på låg höjd med mattor under. Vi uppför dem inte offentligt förrän vi är säkra på att det fungerar.

Så här långt har de sluppit skador.

De har alltså varit ett par i över tio år, men de väntade ända till augusti i fjol innan de gifte sig.

– Vi misstänkte att våra bröllopsgäster förväntade sig något oväntat så vi bjöd på det, säger Anna. Vi fixade en kran som gjorde så att vi kunde komma dit flygande över taket. Fast själva vigseln skedde på marken, i kyrkan i Bjärred.

De är hemma i Sverige halva året och turnerar. I fjol blev de riks-kändisar när de gick till semifinal i TV4:s tävling "Talang 08".

När de är hemma i Sverige passar de också på att ta igen allt de missat.

– Vi träffar familjen och kompisar.

– Jag älskar att baka, säger Anna. Det första jag gör när jag kommer hem till Malmö är att baka – bröd, bullar, kakor och tårter. Jimmy brukar hålla på med sin dator eller redigera musik.

VI ÄR PÅ TURNÉ HALVA ÅRET

Andra halvan av året jobbar de alltså utomlands. Mest på kryssningsfartyg.

– Det har blivit så, säger Jimmy. Om man gör bra ifrån sig på ett fartyg sprider sig ryktet och man får nya erbjudanden. Vi tycker om att jobba på fartyg, de har ofta stora och bra scener.

Så när ni läser det här är Anna och Jimmy inte längre i Sverige. Kanske stävar de ner längs Chiles kust, kanske rundar de just nu Kap Horn eller lägger till i Rio de Janeiro i Brasilien.

– Vi ska i alla fall vara där i samband med karnevalen, säger Jimmy belåtet. På många sätt är det en drömtillvaro för oss – att kunna leva på det vi tycker om att göra och att kunna arbeta tillsammans.

Kanske blir det paus i turnerandet om några år.

– Man vill ju ha barn en gång, säger Anna. Då ska vi göra uppehåll tills barnen blir så gamla att de kan följa med. Kanske vi blir en hel cirkusfamilj så småningom. ■